

LIMBA ȘI LITERATURA POLONĂ

Ca și în cazul celorlalte limbi slave, secția de filologie polonă a început să funcționeze la nivel universitar începând cu anul 1949. Inițial, titularul tuturor cursurilor a fost regretatul profesor *Ion Constantin Chițimia* (1908-1996), specialist în literatură română veche și folclor. În urma unei specializări în Polonia, efectuate în 1934-1938, a devenit un excelent cunoscător al limbii, culturii și literaturii polone. Prima promoție de absolvenți a fost pregătită integral sub îndrumarea profesorului. Imediat după absolvire au fost angajați succesiv *Elena Deboveanu* (1953), *Victor Jeglinschi* (1954), *Elena Timofte* (1955), *Maria Vîrcioroveanu* (1956), *Ion Petrică* (1959), *Constantin Geambașu* (1971) și *Cristina Godun* (1997). O parte din cursuri (istoria limbii polone) a ținut regretata *Elena Lința* (1933-1988), absolventă a Facultății de Filologie Polonă a Universității Jagiellone din Cracovia (1956), dar angajată în cadrul secției de slavă veche și slavonă românească.

Potrivit planului de învățământ, la toate secțiile de slavistică accentul se punea pe pregătirea de specialitate în domeniul filologiei, un rol important revenind cursurilor și seminarelor de de limbă și literatură. Un număr mare de ore era afectat însă cursului practic, menit să formeze studenților deprinderile necesare însușirii practice a limbii.

Cursul de literatură polonă, până la formarea și angajarea altor titulari, a fost ținut integral de profesorul *I.C. Chițimia*, care a predat până la pensionare (1973), îndeosebi perioada veche și romantismul. După absolvirea studiilor de filologie polonă la Universitatea din Cracovia (1959), și-a început activitatea ca asistent la secția de polonă din București *Ion Petrică*, devenit ulterior titular al cursului de literatură (realismul și perioada contemporană). Lector *Victor Jeglinski* se va specializa în literatura polonă a secolului al XVIII-lea și a perioadei interbelice. După pensionarea profesorului I. Petrică (2004), cursul a fost preluat de prof.dr. *Constantin Geambașu*, specializat în secolul al XX-lea. În cele mai multe cazuri, seminarele aferente le-au ținut titularii de curs, dar și asistenții *Maria Vârcioroveanu*, *C. Geambașu*, *Cristina Godun*.

Pe lângă cursul de bază, programa de învățământ prevedea cursuri opționale (*Relații literare româno-polone* – I. Petrică, V. Jeglinski; *curenți și orientări avangardiste* – C. Geambașu; *teoria și practica traducerii* – I. Petrică; *orientări moderne în literatura contemporană* – I. Petrică, C. Geambașu).

Deși toți titularii s-au remarcat prin calități profesionale deosebite, fiind buni cunoscători ai textelor literare și critice, din păcate numărul de cursuri universitare publicate a fost destul de mic: I.C. Chițimia, *Istoria literaturii polone (XII-XVIII)*, București, CMUB, 1972, 394 p. (redactat în limba polonă). Studenții au avut însă posibilitatea de a consulta *Istoria literaturii polone*, vol. I, 1986, vol. II, 1990, vol. III, 1995, elaborată de polonistul S. Velea, cercetător științific la Institutul de Istorie și Teorie Literară „G. Călinescu”; I. Petrică, V. Jeglinski, *Antologia literaturii polone/ Antologia literatury polskiej*, vol. I, București, CMUB, 1978.

În primul semestru al anului I, programa prevedea prelegeri de cultură și civilizație polonă, ținute de titularii cursului de literatură (I.C. Chițimia, I. Petrică, Maria Vârcioroveanu, V. Jeglinski, C. Geambașu). Începând cu anul 2005, când s-a trecut la noul program pe baza concepției stabilite la Bologna, cursul de cultură a fost prevăzut pe două semestre la anul al II-lea. Având în vedere importanța unui asemenea curs în cadrul pregătirii de ansamblu a studenților a fost pregătită și publicată prima parte a cursului: C. Geambașu, *Cultură și civilizație polonă (secolele X-XVII)*, București, Paideia, 2006, 445 p.

Limbă polonă contemporană. Titularul de bază al cursului până la pensionare (1987) a fost conf.dr. *Elena Deboveanu* care s-a specializat în fonetică și fonologie (vezi teza de doctorat, publicată în limba polonă), dar a condus și cursuri de morfologie, lexicologie și sintaxă. Conf.dr. *Elena Lința*, deși încadrată în colectivul de slavă veche și slavonă românească, fiind bună cunoscătoare a limbii polone, a ținut ani în șir cursul de Istoria limbii, pe care l-a și publicat ulterior (vezi bibliografia). După pensionarea Elenei Deboveanu, cursurile teoretice de limbă și seminarele aferente au fost preluate de lect. *Constantin Geambașu*. Seminare de limbă a condus și asist. *Elena Timofte*. Ca și în cazul literaturii, pe lângă cursul teoretic propriu-zis, programa prevedea la anii mai mari cursuri speciale și opționale (*Frazeologie contrastivă polono-română*, *Stilistică funcțională* - Elena Deboveanu; *Aspectul verbal în limba polonă*, *Lexicologie polonă* – C. Geambașu).

Cursuri publicate: Elena Deboveanu, *Limba polonă contemporană. Fonetică, fonologie, formarea cuvintelor*, București, CMUB, 1973, 164 p. (redactat în limba polonă); Elena

Deboveanu, *Limba polonă contemporană. Flexiunea*, București, TUB, 1977, 241 p. (redactat în limba polonă); Elena Lința, *Istoria limbii polone*, partea I: *Introducere și fonetică istorică*, București, CMUB, 1972 (redactat în limba polonă); idem, *Istoria limbii polone*, partea a II-a: *Morfologie și dialectologie istorică*, București, CMUB, 1974, 205 p. (redactat în limba polonă); Idem, *Fonologia comparată a limbilor slave*, București, TUB, 1978, 242 p. (redactat în limba română).

Cursul practic. Ca și în cazul celorlalte limbi slave, cursul practic a fost structurat în mai multe compartimente: texte, exerciții gramaticale și lexicale, conversații, traduceri și retroversiuni, iar la anii superiori, interpretări de texte literare și redactări. Cele mai multe ore de curs practic erau ținute de asistenți și lectori străini, dar pentru a se asigura o legătură mai bună cu studenții un număr relativ mic de cursuri practice erau repartizate și în norma titularilor de cursuri teoretice. Numărul orelor de curs a oscilat în funcție de planurile de învățământ, cele mai multe ore fiind prevăzute, cum era firesc, la anul I, pentru a se asigura baza necesară asimilării cursurilor teoretice, ținute în limba slavă respectivă, începând cu anul al II-lea. Atât studenții, cât și cadrele didactice au beneficiat de stagii de practică prin participarea la cursurile de limbă și cultură, organizate de diferite universități din Polonia. În urma unor asemenea cursuri s-a observat de fiecare dată creșterea motivației studenților pentru obiectele de specialitate. Ani la rând, programa tradițională a prevăzut și un curs practic intensiv la anul al III-lea, menit să consolideze cunoștințele de limbă. De asemenea, pentru studenții de la alte secții de slavistică sau de la alte specialități Catedra de limbi slave a organizat cursuri practice facultative, cu o durată de 3 ani, ținute de obicei de lectorii străini.

Manuale publicate: *Manual de limba polonă*, partea I (autori: I.C. Chițimia, Elena Deboveanu, I. Petrică, V. Jeglinski, Elena Timofte, Maria Vîrcioroveanu), București, TUB, 1975, 448 p.; *Manual de limba polonă*, partea a II-a (autori: I.C. Chițimia, Elena Deboveanu, I. Petrică, V. Jeglinski, Elena Timofte, Maria Vîrcioroveanu, C. Geambașu), București, CMUB, 1975, 257 p.; *Manual de conversație în limba polonă* (autori: I. Petrică, W. Gruszczyński, C. Geambașu), București, TUB, 1983, 1987, 1991, 274 p.

Ghiduri de conversație: Elena Deboveanu, Stanisław Gogolewski, *Ghid de conversație român-polon*, București, Editura Științifică, 1966; Vladimir Iliescu, *Rozmówki polsko-rumuńskie*, București, Editura Științifică, 1966; Aura Țapu, Victor Jeglinski, *Ghid de conversație român-polon*, București, Editura Sport-Turism, 1981; Aura Țapu, Victor Jeglinski, *Rozmówki polsko-rumuńskie*, București, Editura Sport-Turism, 1981; Constantin Geambașu, Ewa Odrobinska, *Konwersacje polsko-rumuńskie*, Cracovia, Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego, 2001; Constantin Geambașu, *Ghid de conversație român-polon*, București, Editura Niculescu, 2003; Constantin Geambașu, Ewa Odrobinska, *Jak to powiedzieć po rumuńsku. Rozmówki i słownik*, Varșovia, Wiedza Powszechna, 2004.

Activitatea științifică

Paralel cu activitățile didactice, poloniștii români s-au angajat în proiecte de cercetare științifică de anvergură, publicând cărți, articole și studii lingvistice și literare, și participând la manifestări științifice naționale și internaționale.

O contribuție deosebită la promovarea și dezvoltarea slavisticii românești a revenit profesorului *I.C. Chițimia*, care s-a

remarcat în patru direcții principale de cercetare: 1) *literatura română veche*; 2) *literatura comparată*; 3) *folclor și literatură populară*, 4) *literatură polonă și relații româno-slave*.

Format la școala lui N. Cartojan, încă de la începutul carierei sale, profesorul a fost preocupat de delimitarea trăsăturilor distinctive ale spiritualității românești. În acest scop, a recurs sistematic la metoda comparată, care i-a permis să stabilească asemănări și deosebiri ale fenomenelor literare și culturale din spațiul sud-est și central-european. S-a angajat în lămurirea unor teme controversate, cum ar fi de pildă *Cronica lui Ștefan cel Mare* sau *Învățăturile lui Neagoe Basarab către fiul său Teodosie*, venind cu argumente convingătoare, ce atestă stăpânirea materiei și spiritul polemic. Un loc important în cadrul cercetărilor l-au ocupat cronicarii, valorile umaniste și filologice ale textelor acestora.

De o atenție aparte s-au bucurat cărțile populare, legătura lor cu folclorul și funcția lor literară în spațiul național și european. Merită subliniate în primul rând studiile consacrate celor mai de seamă folcloriști din zona românească, analiza atentă a contribuțiilor fiecăruia, cu scopul de a demonstra existența unei școli românești de folcloristică, iar, pe de altă parte, prin comparații cu folclorul altor popoare europene, de a stabili individualitatea folclorului românesc. Autorul s-a ocupat totodată de analiza structurală a speciilor epice ale literaturii populare (balada, bocetul, basmul, povestea, proverbele, ghicitorile, snoavele și cântecele pentru copii), conturând totodată stadiul și perspectivele studierii literaturii populare românești.

O altă direcție de cercetare o constituie literatura polonă, îndeosebi perioada veche și romantismul. Cursurile pe care le-a ținut de-a lungul câtorva decenii au fost publicate la Editura

Universității din București, în anul 1972. Dincolo de informațiile didactice necesare, se remarcă efortul interpretării personale, al situării fenomenului literar polon într-un context cât mai larg prin comparații cu literatura română și europeană. Semnificative rămân studiile consacrate lui Adam Mickiewicz (vezi îndeosebi *Adam Mickiewicz et l'écrivain roumain G. Asaki*; *Adam Mickiewicz, N. Bălcescu și „Cântarea României”* (redactat în limba rusă), *Influențe și traduceri ale lui Adam Mickiewicz în literatura română*; *Sonetele lui Mickiewicz în context universal* etc.). O mare parte dintre studiile comparate ale profesorului au fost traduse în polonă și editate în semn de prețuire, cu prilejul împlinirii vârstei de 70 de ani (vezi volumul *Literackie studia i szkice rumunistyczno-polonistyczne*, Varșovia, 1983).

Dincolo de cercetarea propriu-zisă, I.C. Chițimia a contribuit la dezvoltarea slavisticii românești ca îndrumător științific la doctorat. Sub îndrumarea sa competentă și-au pregătit și susținut tezele zeci de tineri slaviști. Mulți dintre ei îi poartă recunoștință, marcați fiind de personalitatea și generozitatea cărturarului.

Începând cu anii '70, în cadrul planului de cercetare al catedrei de slavistică o atenție deosebită s-a acordat relațiilor lingvistice și literare româno-slave. *Ion Petrică* și-a ales ca obiect al tezei de doctorat relațiile româno-polone în a doua jumătate a secolului al XIX-lea. Promovând consecvent principiul înțelegerii fenomenului cultural și literar în contextul concret al factorilor istorici determinanți, autorul realizează o excelentă analiză alcătuită din două părți. Prima parte aduce în discuție numeroase date menite să lămurească bazele și condițiile de receptare reciprocă a faptelor de cultură. Legăturile dintre români și polonezi au evoluat în diferite momente istorice importante (emigrația polonă în Principate, emigrația polonă și

română la Paris, revoluția de la 1848, insurecția polonă din ianuarie 1863, emigrația polonă postinsurecționistă în România etc.). Partea a doua tratează problema difuzării literaturii polone în România și a celei române în Polonia, precum și unele ecouri literare ale contactelor istorice româno-polone. Cel mai cunoscut poet în România este Adam Mickiewicz, iar în Polonia, Vasile Alecsandri. Inițial, cei doi poeți sunt receptați prin intermediul limbii franceze. Eminescu a pătruns mai târziu în spațiul polonez datorită incongruenței dintre ideologia pozitivistă și filozofia romantică. Extrem de interesant, capitolul final al cărții urmărește imaginea românilor în literatura polonă și pe cea polonezilor în texte românești. De asemenea, autorul analizează motivele comune din literatura polonă și cea română (Sobieski, Chirjali, Codrii Cosminului, Despot-vodă, Domnița Ruxandra), dezvăluind importanța istoriei literare la stabilirea sau elucidarea unor adevăruri de istorie propriu-zisă. Teza publicată în colecția „Confluente” a Editurii Minerva (vezi bibliografia) constituie o lucrare de referință și un model de elaborare a studiilor cu tematică similară.

Ion Petrică a continuat să publice articole și studii de istorie literară, aducând în atenția cititorilor români texte aparținând unor scriitori preocupați de păstrarea spiritului identitar polonez (vezi „incursiunile literare” în opera clasicilor H. Sienkiewicz, B. Prus, Maria Konopnicka, Władysław St. Reymont, sau a unor autori din perioada contemporană: T. Różewicz, Sł. Mrozek, T. Nowak, W. Gombrowicz). De asemenea, a abordat mai departe probleme ale receptării literare (vezi studiile *Interesul românilor pentru literatura polonă în secolul al XIX-lea*; *Literatura polonă în România în timpul celui de al doilea război mondial*; *Începuturile receptării literaturii române în Polonia*) sau legate de specificul unor curente literare

(*Premise ale Renașterii în Polonia; Pozitivismul și realismul polonez*).

Începând din anul 2001, I. Petrică a devenit conducător de doctorat, contribuind și pe această cale la afirmarea studiilor de istorie literară slavă în România.

La rândul său, *Victor Jeglinski* a redactat și susținut, în anul 1977, teza de doctorat *Relații culturale româno-polone în primele decenii ale secolului al XX-lea (1900-1945)*, bazată, printre altele, pe numeroase materiale inedite din Arhivele Statului din București, precum și pe studierea presei din perioada interbelică. O dată cu reînființarea statului polon, în anul 1918, s-au redeschis noi posibilități de colaborare între români și polonezi. Autorul surprinde momentele importante ale acestei colaborări într-un amplu context istoric-diplomatic. Relațiile culturale româno-polone din această perioadă au datorat mult istoricului Nicolae Iorga, dar și romaniștilor polonezi Stanisław Wędkiewicz și Stanisław Łukasik. Dincolo de contribuțiile esențiale ale istoricilor N. Iorga și P.P. Panaitescu și ale romaniștilor menționați mai sus, autorul oferă numeroase informații cu privire la câteva structuri instituționale importante: Universitatea populară de la Vălenii de Munte, Asociațiile culturale polono-române, Societățile „Amicii Poloniei”, lectoratele de limba română și polonă etc. După cum era firesc, Victor Jeglinski s-a ocupat de receptarea literaturii polone în România (A. Mickiewicz, H. Sienkiewicz, Wł. Reymont, J. Słowacki, Z. Krasiński etc.), dar și de ecourile pe care le-a stârnit literatura română în Polonia (vezi subcapitolele „*Meșterul Manole*” în versiuni poloneze; *Contribuția poetului Aron Cotruș la afirmarea liricii românești în Polonia*; *Primul volum al creației lui Mihai Eminescu în Polonia*; „*Meșterul Manole*” al lui *Lucian Blaga pe scena Teatrului Mare din Lvov* etc.). Un rol

important în promovarea liricii eminesciene a revenit poetului polonez Emil Zegadłowicz, prieten cu Aron Cotruș pe vremea când acesta din urmă lucra ca atașat de presă pe lângă Legația română din Varșovia. În perioada interbelică se intensifică numărul traducerilor (M. Sadoveanu, L. Rebreanu, Cezar Petrescu, L. Blaga și alții).

Din păcate, teza a rămas nepublicată, doar anumite părți fiind tipărite sub formă de studii în diferite reviste de specialitate.

Maria Vîrcioroveanu și-a ales ca perioadă de cercetare realismul, fixând ca obiect al tezei de doctorat romanul istoric al lui Henryk Sienkiewicz. A publicat o serie de studii valoroase (*Receptarea operei lui Henryk Sienkiewicz, Mihai Viteazul în predica iezuitului Piotr Skarga, Kazimiera Hłakowiczówna – interpretă a liricii românești*). Teza de doctorat a văzut lumina tiparului abia în anul 2005 (*Romanul istoric al lui Henryk Sienkiewicz în context european – Trilogia*, București, Editura Universității, 205 p.). Din păcate, după ce s-a mutat la Catedra de limba română pentru studenți străini, Maria Vîrcioroveanu a continuat să manifeste interes față de cultura și literatura polonă, dar acest interes s-a concretizat îndeosebi în sfera traducerilor și mai puțin a studiilor teoretice.

Constantin Geambașu și-a ales ca obiect al tezei de doctorat opera scriitoarei Maria Dąbrowska, înscriindu-se astfel pe linia elaborării de studii monografice și venind în completarea eforturilor de cercetare inițiate și valorificate din plin la noi de regretatul Stan Velea (1933-2007). Perioada de interes științific este secolul al XX-lea. În urma traducerii tratatului de teorie literară semnat de H. Markiewicz (*Conceptele științei literaturii*, București, Univers, 1988), a început să acorde mai multă atenție dinamicii interioare a textului literar, mai concret naratologiei. Grantul obținut în anul 1996, cu tema: *Motivul prozei corintice în*

literaturile polonă, bulgară și română, a fost concretizat în publicarea unor studii bazate în mare măsură pe metoda comparată. În ultimul deceniu s-a conturat limpede traiectul cercetărilor sale: literatura comparată slavă (în context cultural european) și studiul mentalităților în spațiul sud-est european. O altă preocupare o constituie spațiul limitrof din literatura polonă, așa-numitele zone de graniță – adevărate modele inter- și multiculturale, fiind vorba cu precădere de granița de est a Poloniei. De aici descind scriitori cu un rol fundamental în literatura polonă – e suficient să fie menționați J. Iwaszkiewicz, Czesław Miłosz, T. Konwicki, A. Kuśniewicz etc. – pentru a înțelege semnificația și dimensiunea temei (vezi, printre altele, studiile *Czesław Miłosz în căutarea identității culturale; Structuri narrative în romanele lui A. Kuśniewicz, „Ținutul Ulro” sau căutarea spațiului pierdut* etc.). O dată cu elaborarea cursului de cultură și civilizație polonă, interesul lui Constantin Geambașu s-a îndreptat spre dinamica ideilor culturale din spațiul central-european (valorificate îndeosebi în cursul de literaturi slave, ținut la masteratul de studii slave). De asemenea, activitatea de traducător i-a generat numeroase idei valorificate în analiza actului traducerii și a implicațiilor culturale și lingvistice ale acestuia (vezi studiile *Wisława Szymborska în românește; A. Kuśniewicz în românește; Traducerea – metalimbaj al interculturalității* etc.).

Cea mai tânără polonistă, *Cristina Godun*, s-a orientat încă din perioada masteratului spre studierea sistematică a creației poetice și dramaturgice a lui Tadeusz Różewicz, căruia i-a consacrat o reușită teză de doctorat (*Teatrul lui Tadeusz Różewicz*). A publicat în reviste de specialitate mai multe studii despre scriitori polonezi contemporani (Wisława Szymborska,

W. Gombrowicz, St. I. Witkacy, A. Stasiuk și alții), remarcându-se prin spirit critic și putere analitică.

Elena Deboveanu s-a dedicat încă de la începutul carierei universitare studiilor de lingvistică (fonetică și fonologie, lexic, morfologie, sintaxă, frazeologie). În urma deplasării în zona bucovineană pentru a studia graiul polonezilor din câteva localități din județul Suceava, a elaborat teza de doctorat *Polska gwara górali bukowińskich w Rumunii* (Graiul polonez al muntenilor bucovineni din România), publicată în anul 1971, în limba polonă, în seria „Prace Językoznawcze”. Lucrarea reprezintă descrierea structurală a sistemului fonetic și morfologic al acestui grai, înscriindu-se într-un amplu program de cercetare asupra graiurilor slave de pe teritoriul românesc, inițiat de Catedra de limbi slave din București; cercetările de teren întreprinse de colegii slaviști au stat la baza a numeroase studii monografice valoroase în domeniul respectiv. În ultima parte a activității, Elena Deboveanu și-a îndreptat atenția asupra studiului frazeologiei. Împreună cu lingvista poloneză Janina Wójtowicz, a publicat un valoros compendiu cuprinzând o mie de unități frazeologice polono-române identice sau aproape identice. Compendiul reprezintă o adevărată contribuție în domeniul frazeologiei contrastive (vezi bibliografia). A mai publicat în reviste de specialitate studii importante privind formarea cuvintelor sau structura lexicului în limba polonă contemporană.

Deși angajat la secția de slavă veche și slavonă românească, *Mihai Mitu*, absolvent al secției de filologie polonă, a abordat în cercetările sale științifice numeroase aspecte referitoare la probleme de etimologie, bazate pe lucrări ale specialiștilor polonezi. Un capitol semnificativ în preocupările multiple ale slavistului român îl constituie relațiile lingvistice și

culturale româno-polone (*Du „sacré” au „profane” dans l’évolution sémantique. Sur les slavonismes roumains*, „Romanoslavica” XXXVIII, 2002, p. 25-36; *Orientalizmy leksykalne w języku polskim i rumuńskim – próba porównania*, în vol. *Dzieje Słowian w świetle leksyki. Pamięci Profesora Franciszka Ślawskiego*, Cracovia, 2002, p. 301-306). Studiile elaborate de-a lungul anilor au fost adunate și publicate într-un prețios volum, sugestiv intitulat: *Romano-Polonica I, studii de istorie culturală* (București, EUB, 2007). Bazate pe cercetări și documente de arhivă, aceste studii au scos în relief date inedite despre relațiile româno-polone, privite într-un larg context cultural-istoric.

O contribuție deosebită la dezvoltarea filologiei polone la Universitatea din București a avut regretata *Elena Lința* (1933-1988). Teza de doctorat, publicată în limba polonă, constituie până astăzi o lucrare de referință (vezi bibliografia). Având o temeinică pregătire lingvistică, a publicat studii și articole care atestă calități de cercetător cu intuiție și viziune proprie (vezi, printre altele, *Termeni militari de origine polonă în limba română*, „Romanoslavica”, X, 1964; *Observation morphologiques concernant les noms d’origine polonaise en vieux roumain*, „Revue Roumaine de Linguistique”, XV, 1970, nr. 5; *Contribuții la modelarea genului gramatical în limbile slave*, „Studii și Cercetări de Lingvistică”, XXV, 1974, nr. 2). A scris, de asemenea, studii introductive și prefete la volumele de traduceri pe care le-a realizat (vezi, de exemplu, *Studiul introductiv* la S. Żeromski, *Ecourile pădurii*, București, Editura Minerva, 1964; *Studiu introductiv* la Maria Dąbrowska, *Nopți și zile*, București, ELU, 1966). Merită subliniat aici totodată efortul depus ani îndelungați pentru alcătuirea cataloagelor de manuscrise slavo-române (vezi cap. *Slava veche și slavona*).

Volume publicate:

Ion C. Chițimia: *Cronica lui Ștefan cel Mare*, București, Imprimeria națională, 1939; *Folcloriști și folcloristică românească*, București, Editura Academiei, 1968; *Folclorul românesc în perspectivă comparată*, București, Editura Minerva, 1971; *Probleme de bază ale literaturii române vechi*, București, Editura Academiei, 1972; *Literackie studia i szkice rumunistyczno-polonistyczne*, Varșovia, PWN, 1983.

Referințe: M. Bucur, *Istoriografia literară românească*, București, Editura Minerva, 1973, p. 437-439; I. Stancu, *I.C. Chițimia*, „Cahiers roumains d'études littéraires”, vol. I, 1976, p. 123-125; F. Firan, *Ion Constantin Chițimia*, în *Profiluri și structuri literare*, Craiova, Scrisul Românesc, 1986, p. 169-173; S. Velea, *I.C. Chițimia – comparatistul*, în *Interferențe literare româno-polone*, București, Editura Minerva, 1989, p. 213-220; idem, *Ion Constantin Chițimia*, în *Universalități și comparațiști români contemporani*, București, Editura Medro, 1996, p. 72-83; I. Datcu, *Dicționarul etnologilor*, vol. I, București, Saeculum I.O., 1998, p. 161-162; S. Velea, *Literatura polonă în România. Receptarea unei mari literaturi*, București, Saeculum I.O., 2001, p. 70-73; idem, *I.C. Chițimia*, în *Dicționarul general al literaturii române, C-D*, București, Editura Univers Enciclopedic, 2004, p.214-216; Idem, *I.C. Chițimia – Un deceniu de la dispariție*, „Romanoslavica”, XLI, București, 2006, p.303-310.

Ion Petrică: *Confluențe culturale româno-polone*, București, Editura Minerva, 1976; *Studii polono-române*, București, EUB, 1994.

Referințe: M. Mitu, *Petrică Ion*, în *Literatura polska. Przewodnik Encyklopedyczny*, Varșovia, PWN, 1985. p. 160-161; S. Velea, *Ion Petrică – Între istorie și istorie literară*, în *Interferențe literare româno-polone*, București, Editura Minerva, 1989, p. 226-230; idem, *Ion Petrică*, în *Universalisti și comparatiști români contemporani*, București, Editura Medro, 1996, p.269-277; idem, *Ion Petrică*, în *Dicționarul general al literaturii române*, vol. V, București, Editura Univers Enciclopedic, 2006, p. 223-224.

Maria Vîrcioroveanu: *O poloneză care a iubit România. Kazimiera Iłłakowiczówna*, București, Editura Printech, 2003; *Romanul istoric al lui Henryk Sienkiewicz în context european (Trilogia)*, București, EUB, 2005.

Referințe: S. Velea, *Interferențe literare româno-polone*, București, Editura Minerva, 1989, p.182; idem, *Literatura polonă în România. Receptarea unei mari literaturi*, București, Saeculum I.O., 2001, p. 108-111.

Constantin Geambașu: *Maria Dąbrowska. Proza interbelică*, București, Editura Medro, 1996; *Ipostaze lirice și narative*, București, Editura Medro, 1999; *Scriitori polonezi (secolul XX)*, București, Editura Paideia, 2003; *Cultură și civilizație polonă (secolele X-XVII)*, București, Editura Paideia, 2005.

Referințe: Cristina Sârbu, „*Maria Dąbrowska. Proza interbelică*”, Rsl. 1997; M. Mitu, *Geambașu, Constantin*, în *Literatura Polska. Przewodnik Encyklopedyczny*, vol. II, Varșovia, 2000, p. 581; Sabra Daici, „*Ipostaze lirice și narative*”, Rsl, 2001; S. Velea, *Literatura polonă în România, București, 2001*, p. 343-344, 361, 363, 373; idem, *Geambașu*,

Constantin, în *Dicționarul general al literaturii române*, vol. III (E-K), București, Editura Univers Enciclopedic, 2005, p.291; idem, *Sarmatismul baroc doar „hybris” al Renașterii?*, Rsl., XLI, București, 2006.

Elena Deboveanu: *Polska gwara górali bukowińskich w Rumunii*, Wrocław-Varșovia-Cracovia-Gdańsk, 1971; *Zbiór polsko-rumuńskich idiomów/ Culegere de expresii frazeologice polono-române*, Varșovia, 1984 (în colaborare cu Janina Wójtowiczowa).

Referințe: Helena Krasowska, *Bukowina. Mała ojczyzna – Piotrkowce Dolne*, Rachocki i S-ka. Pruszków, 2002, p. 62; C. Geambașu, *Polskie gwary na Bukowinie w świetle słownictwa*, în *Dzieje Słowian w świetle leksyki*, Cracovia, 2002, p. 245 (red. J. Rusek, W. Boryś, L. Bednarczuk); Helena Krasowska, Constantin Geambașu, *Mieczysław Matecki i jego następcy w badaniach gwar polskich na Bukowinie*, în *Mieczysław Matecki. Człowiek, uczyony, organizator*, Cracovia, 2005, p. 179-180 (red. J. Rusek).

Elena Lința: *Wyrazy pochodzenia polskiego w języku rumuńskim* (Cuvinte de origine polonă în limba română), Varșovia-Wrocław, 1974.

Referințe: M. Mitu, *Lința, Elena*, în *Literatura Polska. Przewodnik Encyklopedyczny*, vol. I, Varșovia, 1984, p. 570; idem, *Elena Lința*, „Romanoslavica”, XXVII, 1990, p. 373-375; S. Velea, *Lința, Elena*, în *Dicționarul general al literaturii române*, vol. IV (L-O), București, Editura Univers Enciclopedic, 2005, p. 67.

Mihai Mitu: *Cercetări lingvistice și literare româno-slave*, Editura Universității, 1996; *Oameni și fapte din secolul al XVIII-lea românesc*, Editura Athos, 1999; *Studii de etimologie româno-slavă*, Editura Universul Enciclopedic, 2001; *Cercetări etimologice și lexico-semantică*, Editura Academiei, 2006; *Romano-Polonica*, I, *Studii de istorie culturală*, București, EUB, 2007.

Referințe: Literatura polska. Przewodnik Encyklopedyczny, I, Varșovia, PWN, 1984, p. 675; *Literatura polska XX wieku*, I, Varșovia, 2000, p. 430; Mariana Măngiulea, „Romanoslavica”, XXXVIII, 2002 și XLI, 2006; S. Velea, *Mitu, Mihai*, în *Dicționarul general al literaturii române*, vol. IV (L-O), București, Editura Univers Enciclopedic, 2005, p. 406-407.

Colaborări științifice

Toate cadrele didactice ale secției au publicat în reviste din țară și din străinătate: *I.C. Chițimia* - „Studii și cercetări de istorie literară și folclor”, „Revista de istorie și teorie literară”, „Limbă și Literatură”, „Romanoslavica”, „AUB”, „Revista istorică”, „Dacoromania”, „Studii de literatură universală”, „Revue d’histoire litteraire”, „Astra”, „Luceafărul”, „Revista istorică română”, „România literară”, „Tomis”, „Pamiętnik Literacki”, „Rocznik Literacki”, „Slavia” etc.

A fost șef de secție la Institutul de istorie și teorie literară „George Călinescu”, președinte al Filialei București a Societății de Științe Filologice (1971-1976); a fost cooptat în conducerea mai multor societăți științifice de profil și comitete de redacție: Asociația Slaviștilor din România, Societatea de Științe Filologice, Societatea Internațională pentru Cercetarea Narațiunilor Populare, Asociația Internațională de Literatură

Comparată, Societatea Internațională a Medieviștilor, Societatea Internațională pentru Cercetarea Cărilor Populare Romanice, Societatea de Cercetări Folclorice „Samus”, Academia de Științe Sociale și Politice. Membru al Uniunii Scriitorilor.

A făcut parte din comitetul de redacție al periodicelor „Cercetări folclorice”, „Studii și cercetări de istorie literară și folclor”, „Limbă și Literatură”, „Studii de literatură universală”, „Romanoslavica”);

I. Petrică - „Revista de istorie și teorie literară”, „Secolul XX”, „Studii de literatură universală”, „Romanoslavica”, „AUB”, „Cahier roumaines l'études littéraires”, „Luceafărul”, „România literară”, „Życie Literackie”, „Poznaj kraj” etc.; membru în comitetul de redacție al revistei Romanoslavica; membru al Uniunii Scriitorilor.

V. Jeglinschi - „Romanoslavica”, „Revista de istorie”, „AUB”; membru al Asociației Slaviștilor din România.

Maria Vârcioroveanu - „Romanoslavica”, „Viața românească”, „Revista de istorie literară și folclor”, reviste ale Bisericii Ortodoxe Române; membru al Asociației Slaviștilor din România.

Constantin Geambașu - „Romanoslavica”, „Revista de istorie și teorie literară”, „Synthesis”, „Ezik i literatura”, „Literaturen front”, „Filologie rusă”, „Dekada Literacka”, „Contrapunct”, „Orizont”, „România literară”, „Observatorul Cultural”, „Dilema”, „A Treia Europă”.

Președintele Asociației Slaviștilor din România (din 2006), vicepreședinte al Societății Internaționale a Poloniștilor „Bristol” (din 2005), membru în Comisia de Istorie a Slavisticii a Comitetului Internațional al Slaviștilor (din 1998), membru al Uniunii Scriitorilor.

Cristina Godun - „Romanoslavica”, „22”, „Observatorul Cultural”, „Orizont”, „A Treia Europă”; membru al Asociației Slaviștilor din România, membru al Societății Internaționale a Poloniștilor „Bristol”.

Elena Timofte - „Romanoslavica”, „AUB”; membru al Asociației Slaviștilor din România.

Elena Deboveanu - „Romanoslavica”, „SCL”, „Revue Roumaine de Linguistique”, „Język Polski”, „Pamiętnik Literacki”; membru al Asociației Slaviștilor din România.

Elena Lința - „Romanoslavica”, „AUB”, „SCL”, „Secolul XX”, „Revue Roumaine de Linguistique”, „Magazinul istoric”, „Rocznik przemyski”, „Makedonski jazik”, „Linguistique balkanique”, „Sapostavitelno ezikoznanie”; membru al Asociației Slaviștilor din România, membru al Uniunii Scriitorilor.

M. Mitu - „Romanoslavica”, „AUB”, „SCL”, „Cercetări lingvistice”, „Revue Roumaine de Linguistique”, „Limbă și literatură”, „Manuscriptum”, „Limba română”, „Revista de istorie și teorie literară”, „Revista română de istorie a cărții”, „Onomastyka”, „Język Polski”, „Barok. Historia. Literatura. Sztuka”.

Secretar al Comitetului Asociației Slaviștilor din România (până în 1990), membru al Comisiei de Etimologie și al Comisiei de informare lingvistică ale Comitetului Internațional al Slaviștilor, membru în Colegiul de redacție al revistei Romanoslavica, membru al Uniunii Scriitorilor.

Coordonatori de volume

Pe lângă pregătirea unor ediții critice referitoare la cronicarii molodveni, cărțile populare, literatura română veche, I.C. Chițimia a coordonat elaborarea celor două manuale de

limba polonă (vezi curs practic mai sus); I. Petrică - *Antologia literaturii polone*, I, București, 1978; *Relații culturale româno-polone*, București, Editura Universității, 1982; Elena Deboveanu - *Dicționar poliglot de termeni lingvistici român-slav*, București, CMUB, 1979; *Dicționar frazeologic polon-român* (nefinalizat); Elena Lința - *Din istoricul slavisticii românești*, București, TUB, 1982; C. Geambașu: *Concepte trans- și interculturale*, București, Editura Universității, 2006 (în colaborare cu Ruxandra Vișan); *Cracovia – pagini de cultură europeană*, București, Paideia, 2002; *Catedra de limbi și literaturi slave. Scurt istoric*, București, Editura Universității, 2008.

Participări la manifestări științifice:

I.C. Chițimia a participat la Congreșele Internaționale ale Slaviștilor (Moscova, 1958; Sofia, 1963; Praga, 1968; Varșovia, 1973; Zagreb, 1978, Kiev, 1983; Sofia, 1988); la Congresul al VII-lea de Literatură Comparată din Canada (1970), la numeroase sesiuni naționale consacrate folclorului și cântecilor populare, la sesiunile facultății sau ale Institutului de Istorie și Teorie Literară „G. Călinescu”, la simpozionul român-polon din anul 1980, la alte simpozioane româno-slave, organizate în cadrul Facultății de Limbi și Literaturi Străine, la sesiuni ale Academiei Române.

Ion Petrică: Congresul Internațional al Slaviștilor de la Varșovia, 1973, simpozionul consacrat centenarului Independenței României, 1977, Simpozionul român-polon, București, 1980, sesiuni științifice ale facultății, zilele culturii polone, organizate de Uniunea Polonezilor din România la Suceava (2001, 2006), simpozionul internațional *Obecność B. Schulza w Europie Środkowej*, Polonia, 2002.

Maria Vârcioroveanu: Simpozionul polon-român, 1980; sesiuni ale facultății

Constantin Geambașu: Congreșele Internaționale ale Slaviștilor (Varșovia, 1973; Sofia, 1988; Cracovia, 1998); Simpozionul român-polon (București, 1980), Simpozionul român-bulgar (București, 1981), Simpozionul bulgar-român (Sofia, 1986); conferințele „Bristol” ale Societății Internaționale a Poloniștilor (Cracovia, 1996; Łódź, 1997; Lublin, 1999; Wrocław, 2002, Varșovia, 2004, Cracovia, 2007), Congresul Internațional al Poloniștilor (Poznań, 2006), conferințele comisiei internaționale de istoria slavisticii (Paris, 2001; Verona, 2007); sesiunile catedrei de slavistică și rusistică și ale Facultății de Limbi și Literaturi Străine.

Cristina Godun: sesiunile catedrei și ale facultății, conferința poloniștilor din Balcani, Sofia, martie 1999, sesiunea internațională „50 de ani de la înființarea limbilor slave moderne” la Universitatea din București, octombrie 1999, simpozionul „Confluența culturale polono-române”, București, iulie 2003, sesiunea omaginală „50 de ani de la înființarea românisticii la Universitatea din Poznań”, noiembrie 2007.

Elena Deboveanu: Congresul slaviștilor, Varșovia, 1973, Simpozionul român-polon, București, 1980, sesiuni ale catedrei și ale facultății.

Elena Lița: Congresul slaviștilor, Varșovia, 1973, Simpozionul român-polon, București, 1980, sesiuni ale catedrei și ale facultății, conferințe literare, organizate de Uniunea Scriitorilor.

M. Mitu: Congreșe internaționale de slavistică (Sofia, 1963; Bratislava, 1968; Kiev, 1983; Cracovia, 1988), sesiuni internaționale: „500 de ani de la prima tipăritură chirilică în Polonia”, Cracovia, 1991, „Slava comună și destrămarea ei”,

Cracovia, 1994, sesiunea comemorativă „Franciszek Sławski”, Cracovia, 2002, „Bicentenarul nașterii lui A. Mickiewicz (Institutul de Studii Slave), Paris, 1998, „Terminologia social-politică în țările est-europene (Universitatea din Nancy), Nancy, 2002; sesiuni naționale: „100 de ani de la înființarea Catedrei de limbi slave”, Universitatea București, mai 1991, sesiuni anuale de bibliologie și istoria cărții vechi românești și străine (Cluj-Napoca, 1979-1988), sesiuni anuale „Patrimoniul cultural național” (1982-1994), Zilele culturii polone, Suceava (2001-2006).

Cadrelor didactice de la secția polonă au organizat de-a lungul anilor diferite activități culturale: aniversări ale colegilor, aniversări sau comemorări ale scriitorilor (A. Mickiewicz, J. Słowacki, St. Wyspiański, Wisława Szymborska, Stanisław Lem, Czesław Miłosz, T. Różewicz, Z. Herbert), sesiuni, seri literare, lansări de carte. În ultima perioadă, o dată cu înființarea Institutului Polonez la București (2001), numărul acestor manifestări a crescut datorită sprijinului nemijlocit acordat traducerii și promovării literaturii polone în România. La București, Cluj, Timișoara, Chișinău au fost lansate volume semnate de J. Kochanowski, A. Mickiewicz, H. Sienkiewicz, S. Żeromski, St. Wyspiański, W. Gombrowicz, Wisława Szymborska, Czesław Miłosz, Z. Herbert, Sł. Mrożek, G. Musiał, Olga Tokarczuk, A. Stasiuk, P. Huelle, S. Chwin, M.P. Markowski, Al. Fiut. Cu ajutorul Institutului Polonez au fost lansate de asemenea volumele C. Geambașu, *Scriitori polonezi (secolul XX)*, București, Paideia, 2003, și Maria Vârcioroveanu, *Romanul istoric al lui Henryk Sienkiewicz (Trilogia)*, București, Editura Universității, 2005.

Traduceri

Alături de eforturile sistematice ale Olgăi Zaicik, Stan Velea, Nina Grigorescu, Nicolae și Anda Mareș în domeniul traducerilor, profesorii de la secția polonă a Facultății de limbi străine au contribuit în mare măsură la popularizarea literaturii și culturii polone în spațiul românesc. În urma colaborării cu diferite edituri (Editura pentru Literatură Universală, Univers, Albatros, Minerva, Alfa, Corint, Curtea-Veche, Paideia, Paralela 45, Polirrom, RAO etc.), ei au transpus numeroase texte din literatura clasică și contemporană.

Elena Lința: 17 volume (J. Słowacki, J. I. Kraszewski, H. Sienkiewicz, S. Żeromski, J. Iwaszkiewicz, Maria Dąbrowska, Alina și Czesław Centkiewicz, Anna Kowalska, Krystyna Berwińska ș.a.).

Maria Vârcioroveanu: 3 volume (Eliza Orzeszkowa, Maria Kuncewiczowa, W. Ostrowski).

I. Petrică: 20 volume (Wł. Reymont, B. Leśmian, Tadeusz Dołęga-Mostowicz, S. Wygodzki, M. Naszkowski, K. Filipowicz, B. Schulz, W. Gombrowicz, R. Kłyś, T. Nowak, A. Stasiuk).

M. Mitu: 10 volume (J. Potocki, S. Lem, R. Kapuściński ș.a.).

C. Geambașu: 25 volume (Wł. Reymont, H. Markiewicz, L. Kołakowski, S. Lem, Cz. Miłosz, W. Gombrowicz, A. Szczypiorski, Olga Tokarczuk, A. Stasiuk, Wisława Szymborska, S. Chwin); 4 volume de poezii în colaborare cu poeta Passionaria Stoicescu (J. Kochanowski, A. Mickiewicz, St. Wyspiański, Wisława Szymborska).

Cristina Godun: 2 volume (Aleksander Fiut, A. Stasiuk).

Au fost traduse, de asemenea, numeroase eseuri și poezii publicate în diferite reviste sau antologii (vezi, de exemplu, *Arte*

poetice - Renașterea; Simbolismul european, vol. III, Cracovia – pagini de cultură europeană etc.).

Colaborări cu Editura Didactică și Pedagogică

De-a lungul anilor, cadrele didactice universitare au pregătit și editat la E.D.P. manualele de limba polonă destinate elevilor din școlile comunității poloneze din județul Suceava (Elena Timofte, I. Petrică, V. Jeglinski, C. Geambașu). De asemenea, în cadrul Zilelor culturii polone de la Suceava, organizate de Uniunea Polonezilor din România și de Casa Polonă (Dom Polski), C. Geambașu și M. Mitu au condus atelierul de traduceri.

Relații internaționale

În anul universitar 1968-1969, prof. I. Petrică a beneficiat de o bursă de cercetare UNESCO la Universitatea din Varșovia. Un an mai târziu, a valorificat o bursă similară prof. Elena Deboveanu. Prof. C. Geambașu a câștigat două granturi de cercetare din partea Fundației „Kasa J. Mianowski” de la Varșovia (1998, 2005).

În cadrul schimbului de burse din programul de cooperare româno-polonă, în fiecare an secției de polonă i s-au repartizat 7-8 locuri pentru cursurile de vară (Varșovia, Lublin, Wrocław, Cieszyn).

Începând din anul 1995, în cadrul programului european de mobilitate universitară (CEEPUS) între Universitatea Jagiellonă din Cracovia (Institutul de limbi romanice) și Universitatea din București (Facultatea de Limbi și Literaturi Străine), în fiecare an s-a efectuat un intens schimb de studenți și de cadre didactice (coordonator al programului din partea

română prof. C. Geambașu până în 2001; prof. Antoaneta Olteanu din 2001).

În anul 2007 s-a trecut la pregătirea și semnarea programului Erasmus între Universitatea din București și Universitatea din Varșovia, respectiv Universitatea din Bratislava (coordonator: C. Geambașu).

În cadrul acordului interguvernamental, de la catedra de limbi și literaturi slave au funcționat ca lectori de limba și literatura română în țările slave prof. M. Mitu (în perioada 1970-1976, la Universitatea Jagiellonă din Cracovia, catedra de filologie română și italiană) și prof. C. Geambașu (1982-1989, la Universitatea „Kliment Ohridski” din Sofia, catedra de filologie română; 1999-2004, la Universitatea Jagiellonă din Cracovia, catedra de filologie română și italiană).

În cadrul catedrei noastre au funcționat ca lectori de limba și literatura polonă: *W. Truszkowski* (Cracovia), *S. Gogolewski* (Łódź), *J. Kotliński* (Varșovia), *J. Zawora* (Rzeszów), *S. Borawski* (Wrocław), *Jadwiga Weber* (Łódź), *Magdalena Sekala* (Łódź), *Wł. Gruszczyński* (Varșovia), *K. Jurczak* (Cracovia), *J. Staszewski* (Katowice), *Lidia Wiśniewska* (Poznań), *Joanna Kowalska* (Katowice). Cei mai mulți dintre ei au învățat limba română, ceea ce s-a răsfrânt benefic asupra cercetării științifice. *S. Gogolewski* a pregătit teza de abilitare despre graiul polonez din Cacica, jud. Suceava, devenind unul dintre cei mai cunoscuți specialiști în domeniu. *J. Kotliński* a lucrat mulți ani ca diplomat la Ambasada Poloniei de la București. Cunoașterea temeinică a limbii române a făcut să se înscrie ulterior printre cei mai buni traducători polonezi contemporani din limba română. *Jan Zawora* a pregătit și susținut la București teza de doctorat despre literatura polonă în România în perioada postbelică (din păcate, nepublicată).

Magdalena Sekała s-a implicat alături de soțul său, *Borys Sekała*, devenit între timp consulul Poloniei la București, în activități culturale ale diasporei poloneze din România. *K. Jurczak*, lector dr. la catedra de filologie română de la Cracovia, specialist în literatură română, a adunat material în vederea pregătirii tezei de abilitare. *J. Staszewski* a participat la câteva sesiuni științifice și a început redactarea unei gramatici funcționale a limbii polone (din păcate, nefinalizate). *Wł. Gruszczyński* și *Lidia Wiśniewska* au participat la elaborarea manualului de conversație în limba polonă.

Conducători de doctorat: *Ion C. Chițimia* – specialitatea istorie literară și folclor; *Ion Petrică* – specialitatea istorie literară; *Mihai Mitu* – specialitatea lingvistică slavă.

Premii, distincții, medalii

Activitatea cadrelor didactice de la secția de limba și literatura polonă a fost apreciată de instituții românești și poloneze:

Profesorului *I.C. Chițimia* i s-a acordat în anul 1990 Premiul Academiei Române pentru editarea, sub auspiciile Patriarhiei Române, a *Bibliei de la București* (1988, în colaborare), iar guvernul polonez i-a decernat Ordinul „Polonia Restituta” (gradul de cavaler, 1970, și de ofițer, 1974).

Profesorul *Ion Petrică* a primit Medalia Muncii clasa a III-a din partea autorităților române. În anul 1996, Asociația Scriitorilor din București i-a acordat premiul pentru traducerea romanului *Ferdynurke* de W. Gombrowicz, iar trei ani mai târziu a primit Premiul Uniunii Scriitorilor pentru traducerea romanelor *Trans-Atlantic și Pornografie*, de același autor. Partea polonă l-a distins cu Meritul Cultural Polonez, 1970 (Ministrul Culturii și

Artei), Crucea de Cavaler a Ordinului pentru servicii aduse Republicii Polone, 1997, și Medalia Comisiei Educației Naționale, 2002.

Profesorul *Mihai Mitu* a primit, în anul 1990, Premiul Academiei Române pentru editarea *Bibliei de la București* (1988, în colaborare). La rândul lor, autoritățile poloneze i-au acordat decorația Meritul cultural, 1972, Crucea de Cavaler a Ordinului pentru servicii aduse Republicii Polone, 1999, și Medalia Comisiei Educației Naționale, 2007.

Funcții de conducere: *I.C. Chițimia* – șef catedrei limbilor slave de nord (1970-1973); *Ion Petrică* – șef de catedră (1990-1996); *Constantin Geambașu*, șef de catedră (din 2004).

Bibliografie de referință:

Jeglinski, V., *Limba polonă la Universitatea din București*, în vol. *Din istoricul slavisticii românești*, coord. Elena Lința, București, 1982, p. 100-110;

Geambașu, C., *Polonistyka rumuńska między tradycją a reformą*, în vol. *Inne optyki*, Katowice, 2001;

Idem, *Între incertitudini și speranță. Polonistica românească la ora bilanțului*, „Orizont”, 2003, nr. 12;

Mitu. M., Geambașu, C., *Petite histoire de la slavistique en Roumanie*, în vol. *Contribution à l'histoire de la slavistique dans les pays non slaves/ Beiträge zur Geschichte des Slavistik in den nichtslawischen Ländern/ K istorii slavistiki v neslavianskih stranah*, Viena, 2005, p. 407-430, editori Giovanna Brogi Bercoff, Pierre Gonneau, Heinz Miklas;

Geambașu, C., *Literatura polska w Rumunii*, în vol. omagial, consacrat prof. E. Czapplewicz, Varșovia, 2003;

Velea, S., *Literatura polonă în România. Receptarea unei mari literaturi*, București, 2001.

Constantin Geambașu